

Artık Ben Sensizde Yaşıyorum

– kul mehmet · 09 Ağustos 2014

Bugün ben solmuş resmini elime aldım
Gözlerimde hasret yüklü hatıralara daldım
Hüzünler hicret etti odama yalnız kaldım yine
Bu canı seni seveni terk ettin gittin bile bile

Hasrete mahkûm odamda çilemi çekiyorum
Sanma ki ben sensizlikten ölüyorum
Bu garip gönlümde mutlu günlerimizin hayalini kuruyorum
Bahar ile kışı sensiz odamda aynı anda yaşıyorum

Senin ile sevgi ile sevgisizliğin ayrışımını yaşayan bedenim
Sevgisizliğin süprüntü kirine karışarak uzaklaştı yanımda
Adımlarım ölümü yaşarken sancıları yaşıyorum odamda
Dudaklarımda canımı alan sözlerin kulaklarımda

Kuru bir ot gibi bakışlarını sildim aklımda
Dilin ile ekip biçtiğin bıçak sözlerini sildim kalbimde
Kalbimde ki sızı çok derin çağlasa da bu akşam
Unutulmuşluğun kahır dolu satır aralarına kaydettim adını

Gönlüm seni andıkça perişan oluyordu artık olmaz
Sana kavuşamadığım için gözyaşlarım yüreğimi yakıyordu artık yakmaz
Sevda 'sız limanlara rüyalarım senin ile gidiyordu artık gitmez
Aşk kelimeleri ile gezintiye çıktım gülüyorum artık
Uyuz ve bitlenmiş maziyi arkamda bıraktım artık ben sensizde yaşıyorum

Mehmet Aluç